

Наша деца не знају да пишу ћирилицу

18.07.2015. - Одбор за српски језик СКЗ о забрињавајуће тешком стању српског језика, културе и националног идентитета: Код нас је питање идентитета, националног језика и културе у сфери политичке манипулације

Положај српског језика заиста је јадан. Читао сам радове на пријемном испиту на Филолошком факултету, који морају да се пишу ћирилицом. Наша деца су готово неписмена, она не умеју да пишу ћирилицом! Да ли је то нормално у једној земљи у којој у Уставу пише да је то службено писмо ове државе и народа који у њој чини већинско становништво?

Овим примером професор Радивоје Микић осликао је забрињавајуће стање и "тамну страну" положаја српске језичке политике и културе, приликом јучерашњег представљања зборника "Идентитет српског језика и културе", у просторијама СКЗ. Радови са истоимене научне конференције, коју је прошле године организовао Одбор за српски језик СКЗ, објављени су у часопису "Узданица", чији је главни уредник професор Тиодор Росић.

- Код нас се питање идентитета, националног језика и културе увек налази и у сфери политичке манипулације. Ако смо од Другог светског рата и раније непрекидно били жртве југословенства, данас су се тој пошести придодале још две: глобализација и европеизација. Увек смо морали нечега да се одричемо и да нешто жртвујемо и изостављамо - рекао је Микић.

Политичари, по његовим речима, арбитрају у питањима која нису политичка, већ су еминентно стручна:

- Пример је како преко једног сасвим специфичног именовања језика муслимана у Босни и Херцеговини заправо хоће да се отвори простор да име тог језика буде у једном тренутку наметнуто и Србима, зато не бошњачки него босански, и како наша политичка сфера постепено пристаје на те ситне манипулације које имају далекосежан циљ. Ми немамо културну или језичку политику, односно, имамо је али она по садржају и по циљевима није српска. Погледајте положај Матице српске и СКЗ. **Сведоци смо да наше најзначајније установе као да делују у непријатељској средини.**

ЛАВИНА ВЕЋИХ проблема, по Ковачевићевом мишљењу, нема тренутно од језика и писма: - **Најбољи показатељ је идеја "Политике" и "Вечерњих новости" да се укине ПДВ за штампање новина на ћирици. Изазвала је лавину протеста као да се налазимо у Јужноафричкој Републици а не у Србији!**

Да се стање српског националног идентитета и српских филолошких прилика не побољшава, него је свакога дана све горе, упозорио је и професор Милош Ковачевић, председник Одбора:

- Српска политика не може нити сме деловати мимо српске филолошке науке, како је то до сада био случај, а што се посебно огледа у неутемељеном прихватању мањинских језика, као на пример босанског. Министарства културе и просвете су без обзира на све наше закључке, одлучила да се обучавају преводиоци за босански језик. **То је невероватно**. Ко може од политичара да докаже да су босански, црногорски, хрватски различити од српског језика? Да ли смо ми једина земља на свету у којој политичари не држе до речи науке. Један од закључака Одбора је и да српски језик и књижевност морају у образовном систему добити "натпредметни статус" какав матерњи језик и књижевност имају у појединим европским земљама.

ЈЕЗИЧКА ПОЛИЦИЈА

СРБИЈА не би упала у економску кризу или би се лако из ње извукла, уколико бисмо имали језичку полицију која би одређивала казне за језичке пропусте. Број тих грешака је велики у свим сферама живота. **Брига о националном језику и његовом писму је озбиљан државни и друштвени задатак** - рекао је професор Вељко Брборић и стање илустровао примером: - **Пре неколико дана тражили смо 300.000 динара од Министарства културе за Светски конгрес слависта 2018, који је Србија добила. Одбили су нас.**

Б. Ђорђевић
Новости

Извор: Карикатура: Горан Дивац